

Q189.

5907

Rabenbeini mamsli.

W.Frerking.

Wanemuise
näitelawa
✦ TARTUS. ✦

Eesti Üliõpilaste
Seltsi Kirjandus-Tartus
Wanemuise näitelawa

82

Eesti Üliõpilaste
Seltsile → Tartus
Wanemuise näitelawa

Käbebeini marnsti.

Rüütliküpp ühes waatufes taxistustega:

Wilhelm Freerkingi järel

A. Simm.

Wanemuise
näitelawa
* TARTUS. *

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

76112

Ofalifed:

Riintel Bodo von Lindenau.

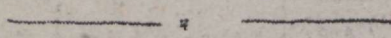
Walter, Jelle poeg.

Riintel Kunz von Rabenstein.

Adelheid, Jelle tuitar.

Hans, Rabenstein Juliane.

Paigames.

Decoraffion:

Waba koht. Esipool paremat kätt
paigamehe om, mille uks hästi näha
peab olema. Tahemal pool on pink.

1. etendus.

(Esiriide taga kõlistatakse mitu korda
ägevasti. Süü kuulub näitelaval jook-
sniift, kolamift ja läbifeji rääkimift.
Süü kõlistatakse jälle ja esiriide ette il-
mub - ilma et esiride üles tõmmataks -
näitejuht harilikus ülikonnas).

Näitejuht. Kõhjuks oleme summitud
annustatud publikumilt mõneks minutiks
kannatust paluma. Esiriide nõõrid on
nimelt nü fassji läinud, et teda kuidagi
üles tõmmata ei saa. Mõne filmapiilgu
pärast on see väga ära parandatud.
Ma palun jäniks rahulikult istuma
jääda. (Kumardades ära.)

(Esiriide taga kõlistatakse jälle na-
tuke aega - mitte kaua aega. Süü
tõuseb esiride aegamööda. Keftit näite-

4
lawa, etteütaja kasti ees, seisab redel,
mida mööda eesrüde illestõmbamise
ajal parajasti üks tööline vesti vael
kiiresti alla vorib, redeli jalg võtab
ja pahemale poole näitefinte vahela
ära põgenedes etteastujale Walterile
vastu rindu jookseb ning juo- ära
kaob.

2. etendus.

Walter. (Juo) Paigamees

(näitefinte taga).

Walter (töölise ärakadumise järel
pahemalt poolt etteastujas). Õhk
puhas - keegi mind ei varitse.
O. Aidelheid - kuis find ma igat find,
Siin jelles vaikes-üksilduses - tummen ma,
Et elada ei või ma ilma finuta
Kuid jaatus - jüski lahku ajal meid,
Left kooftriise juo viidast kaunim neid,
Kui ta ei taha lauja valeta
Ja minu vastu trumidust jalata!
O vihavaen ja tülitaja meel,
Mis takistufeks meie õnne teel!
Kui film ei peta mind, juo olen ma

5.
Jään parajasse paika peatama,
Lift jelles somis-elab vististi
See paigamees, kes nõuu teab kindlasti.

(Koputab ukse pihhta)
Hei, wana, kodus, mis?

Paigamees. Ju tulen ma!

Walter. Jah, tema hääl, nii arwaja kolaga!

Kui imetuttaw on ta mulle weel!

Mu noore hinge otjimiste teel

Tä targaks-õpetajaks oli mul

Mis minuft jaand - jel tinnu usfikul!

See päraft iga tähtja sammus es

Peab nõuu nulli andma wana paigamees.

Läält tuleb ta!

3. etendus.

Walter. Paigamees. (Lis) Õtteitljeja.

Paigamees (torkimüts-figawalt pääs-
pika, walge habimega, astub omist wälja).

Mu Walter, oled fina?

(Ukse kinnipanemise juures kukub see
hingedeft lahti ja jääb temale kätte
waheli. Walteri poole pöördes.) Na see
on tore lugu! Niis kukub weel terve
uks-jelga. Ma olen ju ikka ütelnud,

et see terve värk jäle nõrgalt tehtud on.
Vaadake ometi - naelad on lihtsalt
välja tulnud! Mis-niisid teeme? (Waa-
tab jaadud kahju hooliga)

Walter (jüdametäiega). Arge ometi
mängu kinni pidage! Mis-juis-pub-
likum peab mõtlema?

Paiqamees. Aga ma pean selle ukse-
loki ometi käest ära panema?

Walter. Pange uks-ometi kulisi
najale jisma! Kuudas-inimene
ometi nõnda kohmetu võib olla!

(Paiqamees on uks kulisi najale
pannud, aga mitte ukse augu kohale.)
So, niisid hakake uuesti pääle! Kus-
me jisma jääme? (Mõlemad ku-
mardavad etteütlija kasti poole.)

Etteütlija (kastist välja upitades-)
Mu Walter, oled fina?

Walter (etteütlijale). Mis-te nõnda
karjute, ma kuuljin juba! (Patto-
legas Mu Walter, oled fina?)

Paiqamees. Jasja, ja aulik raak,
see olen mina!

Ma tahtlas- arjas-täna tulen juu,
Et oma noorel hingel troosti wüa.

Mu jüdan t rangistab üks-kaunim neid-
Mü omu Rabenbeini Adelheid.

Walter. Mu armas-pöeg! Mü armulek
on nüüd, —

Kel wastu ei saa üksgi raudne nüüd, —
Su nooremhe jüdan t jütitanü?

Etteütlija (kastist wälja upitades). Koik
ümberpöörüüd!

Walter (pathofega). Koik ümberpöörüüd!

Etteütlija. Seda peab teine üttema!

Walter (pathofega). Seda peab teine
üttema!

Etteütlija. Pidage! Teie oletesjad
ära wahetanüüd!

Walter (etteütlijale). See tuleb jellest, et
teie mitte filmi lahti ei pra! Teie
ütlete ühtelugu walesti ette. Wotku
pagan!

Saigamees. Ei, teie ise olete jüüdi! Koik,
mis-mina pidin üttemas, wäntafite
teie läbi. Teie lambapää!

Walter. Kui teie mulle õiget märgufona

ei arua, siis ei ole see minu ^{suu} füüd.
Teine kord õppige oma oja paremini
pähe, siis ei saa niisugust tempu juh-
kuma!

Paigamees (ägedalt). Kas mina oma
oja olen õppinud, või mitte, see ei
puntu teise! Teie ei ole mitte näite-
juht ja keid ei lafi ma enesle midagi
ütella! Kas saate aru?

4. etendus.

Paigamees. Walter. Näitejuht
(näitefinte rahelt).

Näitejuht (pooleni väljastudes).

Pft! Pft! Jätke rumalused! Edasi!

Paigamees (idafi pahandades). Meie
saame pärast veel näha, kellel õigus
on! Ma kaeban teatri komisjonile!

Walter. Ma wilistan jelle pääle!

Näitejuht. Hakake veel kord jelle
koha juurest: „Mu Walter, oled fina?“

Ma palun idafi ja pänge tähele!

Paigamees (jab ennast valmis). Koh,
siis lafime kaia! (Pathosega)
Mu Walter, oled fina?

Walter. Ja, ja, mu armuäärt raux, see
olen mina.

Ma tähtsas asjas tänä tulen juu,
Et oma noorel hingel troosti wüa.
Mu südant ravigistab üks kaunim neid -
Mu onu Rabenbeini Adalheid!

Paigamees (õrnalt). Mu armas poeg!
Nii armuleek on müüd, -

Kel vastu ei saa üksgi raudne müüd, -
Su nooremehel südant jütitanid?

Walter. Arm on mu eluäärtust ülendand.

Ei oma armuõnne ial ma

Ka kuningaga tabaks raheta,

Müüd, kus ma tean, et ta müüd

armastab!

Paigamees. Kui kohib küfida, mis müüd
juis saab?

Su isa ja su onu kunji wahel
on ammu juba waenuline ahel.

Kad palju aastaid üksteist wikkand
juba,

Ei ial saa ja nendelt jeda luba,

Et Adalheidi mõrjaks kofid ja

Ja wiimaks kaafaks koju kammad ka!

Walter. See ongi, mis mu jäädant raskest
rõhub

Ja unerahu öösel ära lõhub,
just nagu tige uss, mis jala närib
ja hingeroõmus karmilt ohvriks-
pärib.

Kui palju juba nutnud Adelheid!
Walt jätsi arg ehk rüümaks päästab
meid!

(Tekkib tugev paus)

Teie räägite nüüd! Kas teie juba
jälle tähele ei pane?

Paigamees (luurab kasti poole). Kui-
das?

5. etendus.

Endised. Etteütleva.

Etteütleva (Kastist välja lipitades).

Nüüd laske meid plaani val-
mistada...

Paigamees. Ma ei saa mitte sõnagi
arua! See pagana tork teeb mind
hoopis kurdiks! (Lükkab torkmitfi
tagasi, nõnda et noore inimese tume
juuks nähtavale tuleb.)

Walter (jelle nahe jes-ära pöördes).
See loom rihub meie terve tüki ära!
Paigamees (etteüttelejale). Veel kord, kui
ma paluda tohin!

Etteütteleja. Left lastem koos....

Paigamees. Täna, nüüd on mul ots
jälle käes. (Pathosiga)

Nüüd lastem koos meid plaanis val-
mistada,

Kuis vanemaid saab ära lepitada,
Left muudu ähvardab find kurbtus,

Nii kana kui veel lüguud maa pääl
piin,
fiin.

Walter. Kui targalt räägite, oh aumväärt
mees!

Stuukartufes ma siian finuises
Ja kumardan te lumivalget pääd!

Paigamees. Kui ifa neab, siis õnnetumaks-
jääd -

Nii mõnigi on elus jeda näind!

Sel aga käfi iska hästi käind,

Kel ifa õnnistus - nii finul ka!

(Waatab terawalt pah. poole.)

Vanemuise
näitelawa
TARTUS.

Üks rattanik jäält tuleb rutuga!
Walter (ka pah. poole pöördes)

Jah, Kunzi kannupois; näen selgelt
jeda,
Ma Kunzi värvideft ju tunnen teda!

(Pause)

Paigamees (kirjutult). Noh, kuhu see
pois siis jääb?

Walter (vihastades). Uskumata!

Nüüd segab see jälle mängu!

6. etendus

Õndised. Näitejuht (näitefiinte
taga, siis) Hans. (on kuulda, kui-
das näitefiinte taga jookstakse ja
sthitakse.)

Näitejuht (näitefiinte taga). Hans!
Kas teie oma märgufona ei kuule?
Teie peate ette astuma, filmapilek!

Hans (näitefiinte tagas):

Kas siis mina juba pean minema?

Ma ei kuulnud kõepooleft midagi.

Minu märgufona on: „tunnen teda“,
vaadake ometi ise minu ofast järele.

Näitejuht (ikka näitefiinte taga). No,

ilma pikema jutuita! ^{13.} Sisse!

(Hans astub paremalt poolt ette,
See on, ootajate selja tagast; tal on
harilik kübar pääs- wälja tulles-kobal
ta küürutades oma juhat ja kinga-
paelte kallal. Näitejuht jookseb talle
järele, wõtab tal harilikku kübara
pääst ära ja paneb fule-baruti afimlees
Näitejuht. Tsee olete ju omale kaabu
pähe jätnud? (ära.)

Hans. Tööpoolest! Nõnda juhtub ikka
rutuga! Wabandage! (Pathosega.)

Ma teie palge ette astun siin
(Mõlemad pööravad ennast reidraimes-
tusega ümber.)

Ja jõnumid ja teateid teile wüin,
Mis-rahwa rüütel Kunz mul

Kaafa andis

Ja teile öelda kohustufeks-pandis.

Paigamees. Siis-kõnele, mis-teatad meile
ja?

Walter. Sa näed, et ootan põnewillega!

Hans. See aji Adelheidi kohta käib.

Walter. Mis-temale küll juhtunud
olla võib?

Hans. Just täna jälgil sai mu peremees,
et Adelheidil lood on teiga es.

Ta nõuab teilt, et tütre jätaks maha,
left muidu nalja teha ta i taha.

Walter. Oho, kui upjakasti räägid fina.

Paigamees. Ma kuulen ka! Sel poisil
püsti rinnal!

Walter. Mis ütleb Adelheid, mu ainjam
õnn?

Kas-mulle ikka truuks-jäänud on?

Hans (ühete paela põuest võttes).

Siin pael - ta juurdest fala võttis-
feda

Ja teile ära anda käskis-teha.

Walter (võtab paela ja fuidleb feda).

Phii - ee on ju figarite ümber!

Küll lõhnab hirmufasti!

Hans (dafi jutustades).

Tal praegu raske põli otfata,

left ürkikuse torni müdi ta,

Mis-varjatud on pakfu metfa all.

Ma arvan, hirmus-küll võib olla
tal

Kui öökuul huikab, ^{15.} nahkhiis lendab
jääl!

Mul raske mõelda veel selle pääl,
Et sinna wett ja leiba kantakse,
Mis neitsil ainaks toiduks antakse.

Paigames. Bor! Wett ja leiba! Jumal
hoidku meid!

Walter. Kui kaua jääb veel sinna kdel-
heid?

Hans. Nii kaua kuni meelt saab pähe
mõtma,
Mu kohus täidetud - nüüd pean ma
tõtna!

(Pöörab minema.)

Walter. Ehk sinu juht küll pahaks tegi
miski,

Sind siisgi kodu poole lahen teie,
Et jelle õrna paela mulle toid,

(Luudleb paela.)

Ta lõhnal õnn rimmast otsima loid.

Mis tahaw veel, kui truu on kallim
meid!

Hans (Kumardades). Kuus ifand, jätan jumma-
laga teid!

(Pahemalepoole^{16.} ära.)

7. etendus.

Paigamees. Walter.

Paigamees. O, armas, kallispoeg, kas näed
ja

Et õnnetus ju hakkand algama!

Walter (melleheitlikult). Kuis päästa mõrs-
jat? - Oh kui abi teaks!

Ma nõuu või farvikuga kokku peak

Paigamees. Sa ära kaeba! Tahad vabas
tada

ja mõrsjat vangift välja lunastada

Sis-woorufest end juhataada lafe -

See üski waidule wiib kangelafes

Walter. Mis teha küll?

Paigamees.

Me warsti näeme,

Kuis asjad hõlpsalt korda jääme.

Kuid sindanal kergem teha plaani.

Walter. Ka mulle meeldib see, sest siamaa
ni

Kolm nädalt pole jõond ma iwagi.

Paigamees. Siis tule, ära karda midagi!

Ohk lihtne küll nü munga kam-

ber näib,

17.
Lumpäralift jäält jüski leida wõib.
Säääl lüksus-uste taga palju mõnu,
Säääl rääkida wõib föbralikka fõnus!
Walter. Te minges es, küll kinni panen
Paiqames. Ja muidugi, rüüw ette lükkema.
Ka!

(Läheb omisfe.)

Walter (temale järile minnes). Nüüd ei ole
jeda pagana uft jälle es; mis ma jüsk
nüüd rüüwi pean panema?

Paiqames (tõmbab ledajisfe). Tulge aya
jisfe, jeda ei pane ju keegi tähele!
(Mõlemad ära.)

8. stendus.

Rüütel Kunz ja Hans (tulewad
pahemalt poolt.)

Kunz. Kas mu ülesande täitfid hästi?

Hans. Mu ifand, nõnda tegin, nagu
kästi!

Kunz. Mis aga wõrukael fulli kestis jüsk?

Hans. Oi heldus! Tal on õige rahwa wüis.

Ta pidas end kui rüütel kunagi,

Ei oelnud mitte paha fõnagi!

Kunz. Kuid jüski minulast ei faa ta ial!

Hans. Mul näitab^{18.}, et te vaen lääs vähe
liial

Kunz. Kas surmani võitahan siigist
vada
ei sellest jina võigi aru saada.

Hans. Ma tahan katuda -

Kunz. Nüüd ole wait!
Ja kuulda võid, mis teinud se vana
mait.

Ma tahan sulle ära jutustada,
Kuis meie vahel tekis vaenu rada,
Ja tead - võiks ka mõnda minna
parem -

Et meil juugu kõigest vanem.
Meil juu ju felles orus oli mõis,
Kui Adam paradisis-olla võis.
Nüüd aga juttu ajab Lindenau
Ja tahab saada omal jeda aum,
Et esimene naene Adamal
on nende juugu võist väetud tal.

Hans (täis põlgawat imestust).

See igast pürist lääs ju kauge-
male!

Kunz. See kõik on lihtsalt hirmus jäme vale,

19.
Left esimene proua Kadam on
Aks Ewa Rabenlein ja Jündin von!

Hans: Ja muidugi, ju iga lapsigi teab!

Kunz: Left ja adik olema meil wahel peab.
Mind juugi ei roõmustand see leid,
Kui kuuljin, et mu tütar Adelheid
Tub tegu wihamche pojaga!

Noh, niid ta fai, mis ära teinud
teenind ta!

Saal kindlas tornis, kus ta istub mul
woib waltori järel kirjuda kas küll!

(Paup.)

Mis see siis on? Nad ei puhu ju
mitte?

Hans (hüüab näitefainte wahel).

Puhkuge farwe! Puhkuge pihta, puh-
kuge omelti!

9. etendus.

Endised. Näitejuht ja tööline

(näitelawa taga, siis) rüütel Bodo.

(on kuulda, kuidas näitelawa taga

ühe farwe siise katkutaakse häält

puhuda, ilma et ühtegi õiget tooni

wälja tuleks, siis kuulmivad rutulised

Jannus.

Näitejuht (näitelawa taga). Jätke
pääle, teie ei saa omegi mitte! Millel
pidi puhuma. Kus ta siis on?

Tööline (näitelawa taga). Just praegu
oli ta siin. Ma arvan, ta on puh-
retise läinud.

Näitejuht. Kus siis inspicient on?

Tööline. See mängib wift garderoobe
hoidjaga malet.

Näitejuht. Ja lavastaja?

Tööline. Suhtetab wift kulisidetoas.

Näitejuht. No see on alles kord! -

Ei ole parata, katkuge veel kord! -

Ei lähe? Andke siige see wana toru-
tükk minu kätte.

(Waewalifelt pigistatus farwe =
hää tuleb kuulawale)

Kunz. Ma kuulen mettafarwe kan-
nift kaja, -

Kas-oh ei kütifalk siin mettasaja?

Kui ilus - jaagi siise faata noole!

Üks kütü faält tuleb wistift meie poole.

(waatab paremale poole.)

Ei mis? Kas pettepilt mu filmarees-?
See on ju Bodo, minu vihamees!

Hans. Siin on ju teie metja pürijoon!

Kunz. Ma tunnen, tuksumä lööb viha-
joon!

Bodo (paremalt poolt tulles).

Ei vaata, aulik müitel Kunz küll
riift?

Kas midagi teil mulle ütlemist?

(Näitelawa taga on kääruulda)

Taja, pagan võtku!

Kunz. Noh, selle kriimuse pääle küll
ei vastust anda meelde tule mul!

Bodo (pilkevalt).

Ei tige olla tohi liiate,

Kui minu poega tütrel püimate.

Ju terve ilin jüst tembutuleft teab,

Et Adelheid mu poega võtku weab.

Kuid kahjuks pean mina ütlemä,

Et oma poega teile keelan ma.

Kunz (mööka välja tõmmates).

Te neetud kihwtist keelt! Ma ifegi

See pärast tütre wangi paningi!

Saal üspildafes tornis õnnetu

22.
On vistist tublist ära nälgind ju
ja siis wäl tahate te pilgata!
(Kära näitelawa taga hakkab jälle
kõwemaks-minima.)

Nüüd wälja möök!
Bodo (ka mööka wälja tommates).
Laps weri woolata!

10. etendus.

Enesed. Adelheid. Näitejuht (Kes
Adelheidi asjata rattub tagasi hoida).
Adelheid (Wana-Lassa ülikonnas,
diadem pääs, joobitult luigerdades,
pahemalt poolt, tühi punsfi klao-
ja nõõrist redel käes). Ah mis-
je on ükstapukas, kas nüüd wõi
pärastpoolt! Mina tahan nüüd
ette astuda! (Astub näitlejate wa-
heli; kõik koguvad tema ümber.)

Näitejuht (fuures ärewuses). Kas
nüüd pole lugu lahti! Ju mine,
teie tulete ju alles teie waatus-
ette, kui Walter teid nõõrist rede-
liga tornist ära päästab. Kanna
kage õnne nii kaua!

23.
Adelheid. Ei tule mulle meeldegi!

Mina tahan kaasa mängida.

Egas ma ilmaaegu julgust ei võt-
nud. Teie ritlefite ju ise enne mulle.

Teie hakkate kartma, selle pärast
jooge enne midagi. Seda ma ka tegin.

Keli klaasi punski piftjin ära ja
see aitab - nüüd on mul julgust küll!

Näitejuht (Adelheidi ikka kinnipi-
dades). Te näete ometi, et te segate!

Adelheid. Teie segate mind ka! Kui
teie mind mitte koke lahti ei lae,
joo saate veel midagi! (Teie vähar-
dava liigutuse)

Bodo (raigistades). Kuulake ometi -

Adelheid (rahele rääkides). Ma ei
kuula midagi, vana sõber. Minul on
ilus ilikond seljas - peenike, mis? Ja
nüüd pean ma ära minema.

Kunz. No nüüd lähed lugu hulluse-!

Marzh! Näitelawalt ära! (Tähab Adel-
heidi ära tungata)

Adelheid (raustu tõrkudes). Mina jään
jää, kas ajage või tivitammi! Kellner,

weel üks klaas^{24.} punski! (Jotub pini-
gi pääl ja langeb jinnu pikali.)
Näitejuht (käfa ringutades). See on
ju hirmus!

Kunz. Meie saame kõik kolel
kombel häbi!

Adelheid (edasi jorades). Üksta puhas-
jätke mind rahule - mina lähen
magama!

11. etendus.

Endised. Paigamees (ja) Walter
(tulewad omist).

Paigamees. See on ju hullest kui hull!
(Näitejuhile) Siin olete teie juudi!
Misparast käsite teie inimest enne
etendusit juma?

Näitejuht (vihafeko-jaades). Täga
paremaks! Seda oli weel vaja!

Kui tänamata inimesed on!

Bodo. Ärge kurjustage midagi!

Sellega te mind ei heiduta!

Näitejuht. Kelle õlgadel see terve
näitemängu aji seifab? Üksi minu
õlgadel. Seifad ei mõista jellest midagi

ja ei hooli ka mitte. Ja nüüd teh-
takse mulle veel etteheiteid! Ma tä-
nan kõige selle rämpu eest!

Kunz. No kuulge õieti, rämpu ei
ole kellegi müükaas-jona! Jälle peate
tagasi võtma!

Walter. Seda arvan ma ka! Meie
igauks täidame oma kohust. Mis-
kui teatrist teate, seda teame meie
ammugi. Ärge rüüa nii kõrgele
tõstke. Mina ei mängi enam kaasa -
mitte ialgi enam! Mina lähen
gardrobisse ja teen näo puhtaks! (ära)

12. etendus.

Endised, ilma Walterita. Etteüt-
leja (parast) tööline

Etteütleja karistust enmast väljapitades.
Aga herrad! Nõelge õieti rahva pää-
le! Mis peavad inimesed teie tülitsemise
kohta mõtlema?

Paiqamees. Põji küll! Lafeme esrüide
jehiks maha. Hei, mees! (Tööline
tuleb.) Laske esrüie ruttu alla!

Näitejuht. Kaffuge^{26.} aga! Selle üle
otustan mina, see on näitejuhi asi.
Päalegi pidage mees, et nõõrid
jaspis on. Kui meie esorüide nüüd
alla lajame, siis ei saa meie teda
enam üles.

Pöoline. Jah, see on õige! (ära)

Hans. Kuidas siis võimalik on?
Adelheid on jäl purjus-pikali
nagu fitikas! See ei saa enne homm-
me hommikut kaineks.

Kunz. Siis peab etteütlija tema
oja lugema ja täitma. (Etteütlijale)

Kuulge, kuulge wälja, wõtke oma
raamat ühis. (Kitab tema wälja)

So! (Annab talle Adelheidi nõõri
redeli.) Lähke, ronige tornist wälja
ja laske Walteril ennaft ara päästa!

Etteütlija. Selles-harilikus-ülikomas?
See oleks-keha! Enne teie ei tahtnud
mulle ühtegi oja anda, ütletite ikka,
et mina mängida ei oskavat ja
jellepärast pidin ma kasti pugema.
Nüüd korraga olen ma hää küllalt!

27.
Kunz. Ah, ärge jorage! Meie peame
ometi mängu kuidagi wiisi ära lõpe-
tama.

Etteütleva. Mina ei taha ennaft naeru-
vääriüks-teha!

Näitejuht. Siis-jeame vähemalt selle
ilusa lõpugrupe päiksetõusuga üles.
Bengali tule oleme selle jaoks mui-
dugi juba valmis-ostnud.

Bodo. Oige. Seda wiisi teeme veel
päris ilusa efekti. (Ümber vaadata.)

Kus-juis Walter on?

Paigamees. Läks-garderobesse. Tema
ei taha enam kassa mängida.

Bodo. Ilma jellata ei saa ometi lõpu-
grupet üles seada. Ma räägin temaga
ja toon ta jia. (äras)

13. etendus.

Endised (ilma Bodota). (Pärast)

Bodo ja Walter.

Näitejuht. Seni jeltame rahvale
näitemängu tegemise käiku.

Kõik (lähifegi). Ja muidugi! - See on
oige! - Otkohe! - Seda on tarwis!

Näitejuht (kätega^{28.} veheldes). Nimelt
jelle trakees, kui mõlemad ranad rüüt-
lid jün wõitlewad, on loofis - (hoiab
omal kõrval kinni) Minu herrad!

Kunz (niifamuti veheldes). Need
kaks rüütli. katujiwad jün wõites-
wõitluses üksteist ara tappa, kuna
jään paigamehe omis -

Hano (niifamuti). See asi on nimelt
nii: rüütli Bodo ja tema isa Kunz
tormawad hirmu wihaga üksteise
kallale ja lõpp on -

Paigamees (niifamuti). Tee nägite
enne, kuidas mõlemad (wesmas), ranad
rüütliid omi nõoga wälja tõmbawad
ja metlikult üksteise kallale tormas-
fiwad. Minu omis -

(N.B! Kõik neli räägiwad ühe korraga,
üksteisest üle karjuda piirides.)

Näitejuht (kõigist üle kõneledes). Minu
herrad! Minu herrad! Rahu! Nõnda-
wüsi on wõimata, jellest ei saa üksigi
inimene sõnagi aru! Üksainus wõib
korraga rääkida. Lubage mind jeda

teha - see on näitejuhi ^{29.} (Publiku-
miles). Teie olete raft ehk juba mär-
ganud, et mõnede ettenägemata juhtu-
miste läbi tüki kõik natuke ekfi-
tatsioonid.

Paigamees. Seda nimetab ta, natuke
ekspitatsioonid; kui ta vankri lihtsalt
kruavi ajas!

(Bodo ja Walter tulevad.)

Näitejuht. Kui teie vahel räägite,
jūs olen ma parem hoopis vait. Ju-
tustage jūs teie!

Paigamees. Misko mitte! Minu herrad
ja daamid, kui tüki kõik korralikult
oleks arenenud, jūs oleks-juin rüütel
Kunzi ja rüütel Bodo vahel - Fritz,
tulejia - (näitab nimetatud isikute
peäle, need kumardavad) verist vait-
lust pretus, milles rüütel Bodo raske
haava pidi jaama. Rüütel Kunz -
Bodo (räägib vahel ja tõukab paigamehe
kõrvale). Lubage üko filmapilk - ma-
halangemist, seda teen ma suurepära-
lifel - vaadake - hoidke üst! (Tõmbab

mööga välja, lööb³⁰ paar korda õhku
laseb mööga kukkuda, haarab jüda-
me kohalt kinni ja langeb maha -
kõik võimalikult jämedates joontes.)

"Kõik otjas-nüüd - ju möök mind furma
kus!"

Kunz. Pärast seda hakkab aga jüdamet-
tumistus-mind pinama - see on üks-
isäraline koht, kus mina kui panter
puuri sees ümber jooksen (käib ettepoole
küürus-dafi tagafi) ja riided seljas-
lõhki käristan.

Kans. Selle wahes- on Walter kdelheid
kes kahjuks- jääl pingi pääl ikka
weel purjus- on, torni ära päästnud
ja see ravitseb wana Bodo jälle terveks.

Walter. Jfade kiwised jüdamed sulawad ja
juur lõpupidu, mille jaoks- mind kin-
gimata tarwis- on. - Jellepärast toodi
mind ka garderoobeft jälle jüa- kinni-
tab lepniift ja lõpetab tüki.

Näitejuht (küüab näitefinte wahes). Kas
hengali tuli walmis-?

Pöoline (pooleft jaadix välja tulles). Jah,
kõhe!

Näitejuht. Päike olgu ^{31.} valmis. Kui
loppgrupe koos, tuleb päike koha
üles tõmmata.

Pöoline. Küll saab!

Näitejuht (käpa plakkutades). Noh,
jüü! Dafi! Palmu, herra, ajuge koh-
tadele! Aidake Adelheid ka jalule!

(Näitejuht ja Hans tõstavad Adelheidi
juure raavaga pingi päält üles ja
taasivad ta kohale.)

(Päike tõuseb.)

Näitejuht (meelheitlikult veheldes).

Küga vana! Puhuge ära!

(Pöoline kustutab tagast päikselambi
ära, ajab aga felle juures punase pa-
beri lambi üst katki, nõnda et petro-
leumi lamp näha tuleb.)

Näitejuht. Wotku pagan, see paneb
koix efekti morra! Näitelawalt koix
ära, kel jüü midagi tegemist ei ole!
Etteütlija, ruttu kasti! Teie peate
loppufonad ette ütlemä. (Etteütlija
ronib kasti.) Pange bengal põlemä!
Ja nüüd päike üles! (Ruttu ära.)

14. ^{32.} etendus.

Õndised (ilma näitejuhita).

Kunz (patholoog). Ei enam keela ma
te armastust -

Niisid võtke vastu minu õnnistust!

(Päike katkise paberiga künkel; bengal Ku-
mab. Kunz tõstab käed üles. Pargamees-
ja Hans tahavad Adelheiti Walteri rin-
nale tungata, see lendab aga mööda ja
langeb vana Bodo kaela ja jääb oma fa-
ktilise diademiga Bodo pika habeme juurde
kinni.)

Bodo (jaab Adelheidi Walteri kaenlaal-
jelle juures jääb aga tema habe Adel-
heidi diademi külges.)

Oh tere tulemast! ma hüüan sulle,
Left tütreks olema ja faad ju mull!
Ja nagu kaunim roos sel aafal fiin,
Kust ma find oma pojale kodu viin.
Ma olen liigutud ja pifaras
Mul kummalt habemise woolavad!

(Eesriie)

